

ΟΤΑΝ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Η ΣΧΕΣΗ ΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΣΤΗ ΔΕΠ-Υ

Γερμανά Ειρήνη, Αθήνα,

Παντελοπούλου Ειρηλένα, Learn & Relieve, Πύλος

Η σχεσιακή ψυχανάλυση υποστηρίζει ότι η ψυχική αλλαγή αναδύεται μέσα από τη σχέση (Mitchell & Greenberg, 1983). Στα παιδιά με Διαταραχή Ελλειμματικής Προσοχής – Υπερκινητικότητα (ΔΕΠ-Υ), όπου η παρορμητικότητα, οι δυσκολίες συναισθηματικής ρύθμισης και οι προκλήσεις στη συνεργασία επηρεάζουν τη θεραπευτική διαδικασία, η θεραπευτική σχέση αποτελεί καθοριστικό παράγοντα παρέμβασης.

Η παρούσα ομάδα εργασίας προτείνει μια διεπιστημονική προσέγγιση που συνδέει τη λογοθεραπεία με τη σχεσιακή ψυχαναλυτική ψυχοθεραπεία, αναδεικνύοντας τη σημασία της θεραπευτικής συμμαχίας στην κατανόηση συμπεριφορών που συχνά χαρακτηρίζονται ως «αντιδραστικές», «εναντιωματικές» ή «μη συνεργάσιμες». Μέσα από το σχεσιακό πρίσμα, οι συμπεριφορές αυτές προσεγγίζονται ως μορφές επικοινωνίας που εκφράζουν ανάγκες σύνδεσης, προστασίας, συναισθηματικής ρύθμισης ή διατήρησης ελέγχου.

Το εργαστήριο περιλαμβάνει σύντομη θεωρητική εισαγωγή στις βασικές αρχές της σχεσιακής προσέγγισης, παρουσίαση κλινικού περιστατικού παιδιού με ΔΕΠ-Υ και βιωματικές ασκήσεις που μετακινούν τους συμμετέχοντες από την εξωτερική παρατήρηση της συμπεριφοράς προς την κατανόηση του υποκείμενου νοήματός της.

Στο βιωματικό μέρος, ένας συμμετέχων καλείται να εκφράσει μια εσωτερική κατάσταση μόνο μέσω συμπεριφοράς, χωρίς λόγια, ενώ οι υπόλοιποι καταγράφουν τις αρχικές τους ερμηνείες. Στη συνέχεια αποκαλύπτεται η εσωτερική εμπειρία που αντιστοιχεί στη συμπεριφορά, αναδεικνύοντας πόσο εύκολα αποσυνδέεται η συμπεριφορά από την ανάγκη που τη γεννά. Ακολουθεί επεξεργασία δύο διαφορετικών παρεμβάσεων: μιας ελεγκτικής και μιας σχεσιακής, ώστε να αναδειχθεί ότι η κατανόηση δεν αναιρεί τα όρια, αλλά τα εντάσσει σε ένα πλαίσιο σύνδεσης και νοήματος.

Στόχος της ομάδας εργασίας είναι να ενισχύσει την ικανότητα των επαγγελματιών να αναγνωρίζουν τη συμπεριφορά ως φορέα νοήματος και να αξιοποιούν τη θεραπευτική σχέση ως εργαλείο συναισθηματικής ρύθμισης, συνεργασίας και επίτευξης θεραπευτικών στόχων. Βασική θέση του εργαστηρίου είναι ότι το παιδί δεν ταυτίζεται με τη συμπεριφορά του· η κατανόηση προηγείται της διόρθωσης και η ανάπτυξη του λόγου, της αυτορρύθμισης και της θεραπευτικής εμπλοκής αναδύεται μέσα σε ένα πλαίσιο ασφάλειας, αναγνώρισης και σχέσης.

Λέξεις-κλειδιά: ΔΕΠ-Υ, θεραπευτική σχέση, λογοθεραπεία, σχεσιακή ψυχοθεραπεία, θεραπευτική συμμαχία, συναισθηματική ρύθμιση, βιωματικό εργαστήριο.